

URZĄD PATENTOWY

F 02 p 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25398.

Kl. 46 c³, 1/01.

46 k, 25/10

Robert Bosch Aktiengesellschaft
(Stuttgart, Niemcy).

Magneto do silników spalinowych.

Zgłoszono 6 listopada 1935 r.

Udzielono 26 sierpnia 1937 r.

Pierwszeństwo: 1 grudnia 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy magneto do silników spalinowych, w którym wirnik i rozdzielacz umieszczone są w zasadzie współosiowo, w szczególności zaś dotyczy bliźniaczych magneto z dwoma nieruchomymi twornikami i magnesami. Według wynalazku rama, dźwigająca nieruchome części magneto, oraz osłona, obejmująca urządzenie rozdzielcze, złączone są ze sobą w jedną całość, wbudowaną w osłonę, otaczającą części magneto wytwarzające prąd.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia podwójne magneto w przekroju podłużnym wzdłuż linii I — I na fig. 2, fig. 2 — poprzeczny przekrój przez magneto wzdłuż linii II — II na fig.

1, a fig. 3 — częściowy poprzeczny przekrój przez to magneto wzdłuż linii III — III na fig. 1, wraz z częściowym widokiem magneto z tyłu.

Jak widać z przekroju na fig. 2, podwójne magneto posiada nieruchomy układ twornika i magnesu. Twornik składa się z dwóch równoległych do siebie rdzeni a i a_1 , na które nawinięte są uzwojenia b i b_1 , obwodu zapłonowego, i na których końce nasadzone są końcówki biegunowe c i c_1 , c_1 . Pomiędzy każdą parą ustawionych naprzeciw siebie końcówek biegunowych znajduje się sztaba d względnie d_1 magnesu. Kończówki ukształtowane są w ten sposób, że wolne ich części wchodzą w przestrzeń między twornikami i magnesami,

przy czym ich powierzchnie brzegowe leżą na powierzchni cylindrycznej. Pomiedzy tymi częściami końcówek umieszczony jest przewodnik e linii sił magnetycznych, osadzony na wale f magneto. Końcówki biegunowe wpuszczone są w ramę aluminiową g , przy czym posiadają wystające na zewnątrz występy h , pomiędzy które wtłoczone są sztaby magnesu. Do końcówek c , c_1 względn. c_1 przyśrubowane są rdzenie tworników b względn. b_1 . Rama g posiada z jednej strony pierścieniowo obiegającą odsadkę i , przy pomocy której osadzona jest ona w osłonie k na obrzeżu tej ostatniej. Po drugiej stronie rama g posiada kształt osłony m do urządzenia rozdzielczego n . Ta część ramy osadzona jest na zewnętrznym brzegu osłony k magneto. W osłonie m umieszczone są dwie półpierścieniowe tarcze rozdzielcze o .

Osłona k obejmuje układ tworników i magnesów magneto i posiada nasadę p o mniejszej średnicy, w której umieszczony jest przestawny łącznik q napędu. Do przymocowania osłony, dźwigającej całe magneto, służą kołnierze r . W dnie s osłony umieszczony jest w łożysku wał napędzający t magneto. Właściwy wał magneto jest umieszczony na jednym końcu w wydrążeniu wału napędzającego t , na drugim zaś końcu w otworze pokrywy u , stanowiącej łożysko dla wału i wykonanej jako osłona przerywacza. Na wale magneto są osadzone: wspomniany już wyżej przewodnik e , dwa pierścienie rozdzielcze v , oraz na końcu wału kciuk przerywacza (nie przedstawiony na rysunku). Rama g , wykonana jako odlew, oraz osłona k złączone są ze sobą przy pomocy śrub w .

Zaletą magneto według wynalazku polega na tym, że dźwigar głównych jego części, wykonany jako jedna całość, może być łatwo wbudowany we właściwą osłonę magneto i w pewny sposób utrzymywany we właściwym położeniu względem wału magneto.

Na rysunkach przedstawiono przykład wykonania podwójnego magneto. Wynalazek może jednak znaleźć zastosowanie również i do pojedynczych magneto, w których np. nieruchomy twornik leży w osi obrotu wirującego magnesu, lub też w których wirujące przewodniki linii sił magnetycznych stwarzają połączenie pomiędzy rdzeniem twornika a układem magnesu, umieszczonym dookoła uzwojenia twornika.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Magneto do silników spalinowych ze współosiowym w zasadzie rozmieszczeniem wirnika i rozdzielacza, w szczególności magneto podwójne z dwoma nieruchomymi twornikami i magnesami oraz z przewodnikiem linii sił strumienia magnetycznego, rozdzielającym ten strumień, znamienne tym, że rama (g) dźwigająca nieruchome tworniki (a , b oraz a_1 , b_1) i magnesy (d , d_1) oraz osłona (m), dźwigająca urządzenie rozdzielcze (u , v), połączone są ze sobą w jedną całość, która osadzona jest w osłonie (k) magneto, otaczającej powyższą ramę tworników wytwarzających prąd.

2. Magneto według zastrz. 1, znamienne tym, że połączona w jedną całość rama (g) wraz z osłoną (m), otaczającą części magneto, wytwarzające prąd obwodu zapłonowego, osadzona jest w dwóch miejscach osłony (k) magneto, przesuniętych względem siebie w kierunku osi, a mianowicie w kołowym wytoczeniu (i) odsadki, na obrzeżu osłony (k), oraz w końcowym wytoczeniu osłony (k) magneto.

3. Magneto podwójne z dwoma nieruchomymi twornikami z końcówkami biegunowymi, z magnesami, umieszczonymi pomiędzy tymi końcówkami, oraz z wirującym przewodnikiem linii sił strumienia magnetycznego, znamienne tym, że końcówki biegunowe (c , c_1) wpuszczone są w rowki ramy (g), wykonanej jako odlew,

magnesy (d, d_1) zaś włożone są pomiędzy występy (h) końcówek biegunowych (c, c_1).

4. Magneto, zaopatrzone w przestawny łącznik napędu, według zastrz. 1, znamienne tym, że osłona (k) magneto, otaczająca układ tworników i magnesów, posiada nasadę (p) o mniejszej średnicy, w której

umocowany jest przestawny łącznik (q) napędu.

Robert Bosch
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

